

• **PAŽNJA**

IV Konferencija je objavila Povelju Zahteva CGT a koja se odnosi na strane radnike. Integralni tekst ovog vaznog dokumenta bice objavljen u nasem sledecem broju.

1976 — N° 8 SPECIJALNO IV KONFERENCIJA MAJ-UNI 1976

1 F

YU RADNIK

JAVNI LIST
TRIMESTRIEL EDITE PAR LA

C.G.T.

ZA JUGOSLOVENSKE RADNIKE U FRANCUSKOJ
POUR LES TRAVAILLEURS YOUGOSLAVES

IV KONFERENCIJA CGT-A O PROBLEMIMA STRANIH - RADNIKA

Pariz, 29 i 30 aprila 1976



**Puni poverenja u svoju snagu francuski
i strani radnici su ujedinjeni**

- KONFERENCIJA v - UČESNICI - GOSTI

• 332 delegata, Francuza i stranih radnika, mnogobrojni gosti, 79 intervencija od čega 46 sa tribine i 33 pismene intervencije

• Pripremljena na brojnim sastancima Pokrajinskih Unija, na skupštinama i u toku više Nacionalnih dana i proučavanja problema lžirskih, marokanskih, portugalskih i drugih radnika, IV Nacionalna Konferencija CGT-a o Imigraciji održana je u prisustvu lo članova Konfederalnog Biroa koji su želeli da podvuku njen veliki značaj. René Lomet je održao uvodni govor i podneo uvodni izveštaj, a René Buhl je izveo zaključke rada Konferencije, Georges Seguy, Generalni sekretar, André Alamy, André Berteloot, René Duhamel, Jeanine Marest, Michel Warcholack, pokazali su svojim prisustvom da interes za probleme stranih radnika stalno rastu u CGT-u.

fikovani radnici, 28 službenici, 10 tehničari ili sa visokom stručnom spremom, 5 nastavnici.

• Nakon uvodnog izveštaja René Lomet-a, čiji se rezime nalazi u ovom listu, otpočela je diskusija kojoj je predsedavao Joël Biard (generalni sekretar U.D. Seine Saint Denis) u prvom delu, a kasnije André Tanty, Sekretar Federacije granjevinskih radnika, Mohamed Hadjaz, sekretar sindikale organizacije « Renault » i Jean Breteau sekretar metalurške federacije.

46 delegata je uzelo reč na tribini, a Sekretarijatu su podnesene 33 pismene intervencije, što ukupno iznosi 79 intervencija.



Tristotine trideset dva delegata, 120 Francuza i 212 stranih radnika predstavljalo je na Konferenciji organizacije preduzeća iz 50 pokrajina i 23 industrijske federacije.

Bilo je predstavljeno petnaest nacionalnosti 65 Alžiraca, 33 Portugalca, 12 Italijana, 27 Marokanaca, 27 Španca, 13 Tunizana, 10 Turaka, 4 Jugoslovena, 1 Poljak, 13 Senegalaca, 3 Malica, 2 Togolca, 1 Gambijac.

• Potvrđujući svoje prisustvo u nekim granama industrije, Konferenciji je prisustvovalo 20 žena stranih radnica.

Prosek starosti delegata bio je 35 godina (62 je imalo manje od 25 godina).

62 su nekvalifikovani radnici i O.S., 172 kvali-

Najzad, konferencija je prihvatila više predloga.

• Sastavljena je Povelja Zahteva, obogaćena

O specifičnim zahtevima svake nacionalnosti. Ona treba da pomogne svim organizacijama CGT-a da bolje shvate posebne probleme svake od imigracija i da ih uključe u svoje opšte akcije ali i da se posebno bore za rešavanje svakog od naznačenih problema.

Konferencija je takodje prihvatila da se solidariše po više pitanja. U trenutku kada su slobode svih radnih ljudi postavljene u pitanje rasističkim odlukama Džavnog ministra protiv stranih radnika, potvrđuje se klasna solidarnost onih koji zajedno žele da brane svoje interese.

Na konferenciji je bilo prisutno više sindikata zemalja iz kojih dolaze strani radnici: C.G.I.L. predstavljao je Varcelino Enrico, I.N.C.A. je predstavljala Laura Catalifano, U.G.I.T.A. Filali Ali. Nisu mogli doći zbog brojnih dužnosti koje obavljaju u svojim zemljama sindikati: Portugalije (Intersindikati), Maroka (Marokonska unija rada), Španije (Radnicke komisije) i Jugoslavije (Savez Sindikata Jugoslavije).



A. TANTY Generalni sekretar federacije gradjevinarstva koji je predsedavao drugom delu Konferencije.

• Udruženje Alžiraca u Evropi koje je predstavljao Ramadan Mohamed posvedočilo je svojim prisustvom o čvrstim vezama koje povezuju naše dve organizacije u mnogim akcijama protiv rasizma, za odbranu radnika iz ove zemlje.

• Mnogobrojne organizacije demokratskog tipa potvrdile su svoje prijateljstvo svojim prisustvom na ovoj konferenciji: Liga za odbranu prava čoveka, M. R. A. P., F. A. S. T. I., I.A.A.E.F.T.I., Udruženje radnika iz Portugalije, Generalna Unija Senegalskih radnika u Francuskoj, Udruženje Francusko-Italijanskog prijateljstva, kao i mnoge ličnosti iz pravnog, i naučnog života: Profesor De Bernis, doktor Michèle Bonnecherie, doktor Pigement, Brigitte Theoval Inspektor rada.

• Jedan delegat Nacionalnog Fronta za Oslobođenje je alžira Konferenciji i preneo bratske pozdrave svoje organizacije.



Medju našim gostima

Fotografija gore: M. RAMDANI predstavnik Udruženja Alžiraca u Evropi.

Fotografija levo: s leva na desno: FILALI ALI Sekretar U.G.T.A., VARCELLINO E. Sekretar CGIL-a CATTALIFANO L. predstavnik INCA Centrale.

● Poruka iz kazablanke :

Zauzeti mnogim obavezama ne možemo da prisustvujemo vašoj Konferenciji o imigraciji.

Smatramo da je vaša inicijativa pozitivna i želimo puno uspeha radu Konferencije izražavajući našu solidarnost.

Bratski pozdravljamo
HACHEMIN BENANI
Nacionalni sekretar
Marokanske Unije Rada.

● Poruka Portugalskog nacionalnog intersindikata

U nemogućnosti da prisustvujemo Konferenciji CGT-a o emigraciji usled ogromnih zadataka koji stoje pred portugalskim sindikatom, bratski pozdravljamo CGT kao i sve prisutne drugove sa željom za puni uspeh Konferencije.

Intersindikat smatra da je Vaš rad veoma važan za odbranu interesa radnika. Mi vodimo borbu, zajedno sa radničkom klasom Francuske za jedno humanije i pravednije društvo bez eksploatacije čoveka po čoveku.

Alvaro RANA,
Sekretar nacionalnog
Intersindikata.

● Radničke Komisije Španije

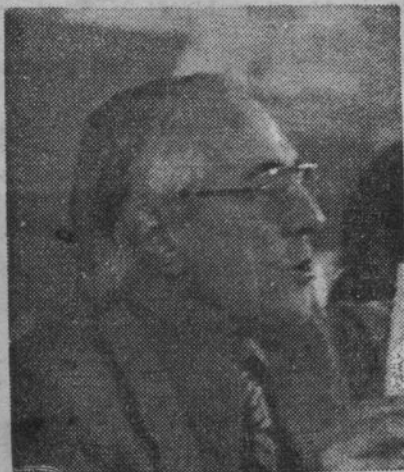
Konferencija se održava u trenutku kada su sve snage Radničkih Komisija Španije okrenute akciji za ostvarivanje ekonomskih i političkih zahteva čije je ostvarenje od bitne važnosti za radnike naše zemlje.

Ona koincidira sa pripremama za 1 Maj, čija će proslava ove godine ostati, nadamo se, u uspomeni Španije.

Konferencija se odvija i u trenutku kada nam je potrebna solidarnost koju je CGT već toliko puta pokazao kao prilikom štrajka PTT-a i građevinskih radnika u našoj zemlji. On koincidira sa susretom Konfederalnog Biroa Sindikata Službenika i E.G.F.-a, susreta koji je na liniji jačanja tesnih veza između CGT-a i Radničkih Komisija.

Ubedjeni smo da će vaša konferencija doneti važne zaključke po pitanju odbrane prava stranih radnika u Francuskoj.

Mi idemo u pravcu stvaranja jedinstvenog sindikata radničke klase, demokratskog i nezavisnog, koji će omogućiti još tešnju saradnju sa CGT-om za odbranu španskih radnika koji iz različitih razloga ostaju još uvek u Francuskoj.



J. BRETAT, Generalni sekretar Federacije radnika Metalurgije koji je predsedavao četvrtom delu Konferencije.



(Photo M. LORRE)

Medju našim gostima : G-dja Michèle BONNECHERIE kojoj zahvaljujemo na saradnji i stvaranju brošure o pravima stranih radnika.

● Poruka. od. S.S.J.

Delimo vaše mišljenje da pogoršanje situacije stranih radnika uopšte i posebno u trenutku sadašnje krize koja na prvom mestu pogađa radnike migrante, stvara potrebu za sve većim angažovanjem sindikata radi zaštite ovih radnika kako na nacionalnom tako i na međunarodnom planu.

Ubedjeni smo da će uz podršku i učešće svih i jugoslovenskih radnika u Francuskoj vaša IV Konferencija korisno doprineti ne samo uočavanju njihovih problema i jačanju akcije CGT-a, već unapređiti i bilateralnu i multilateralnu saradnju naših organizacija u borbi za poboljšanje uslova života i rada stranih radnika.

Savezni Sekretar
Vidoje Mitrović.



(Photo M. LORRE)

OKRUGLI STO

15 aprila u Parizu u ulici de la Grange aux Belles u okviru priprema za IV Nacionalnu Konferenciju održan je « okrugli sto » o rasizmu. Diskusija je okupila veliki broj radnika i sindikalnih aktivista medju kojima su se nalazili i René Lomet i Henri Krasucki — sekretari CGT-a, Marius Apostolo — član IK CGT-a, Serge Cappé — direktor INCA-CGT, Marius Bertou — odgovoran za kuturu na konfederalnom nivou, kao i razne ličnosti (naučnici, pravnici, lekari, ekonomisti, pisci, sociolozi, itd...).

U svom uvodnom izlaganju, René Lomet je podvukao i ukazao na nameru vlade i o poslodavaca da teret krize « svale na ledja » svih radnika a naročito stranih radnika.

U svom izveštaju povodom otvaranja diskusije, Marius Apostolo je objasnio kako je vlast prvo favorizovala ilegalni ulazak stranih radnika a kako sada uvodi propise o karti boravka i karti rada koji bi joj omogućili da ih se što bezbolnije otarasi i sve to u okviru jedne politike koja je u službi velikih industrijskih i finansijskih firmi.

Učesnici u diskusiji su pokazali brojne i ne manje važne primere rasizma u raznim sferama društvenog života.

Treba naglasiti da su učesnici u diskusiji radnici, aktivisti i rukovodioci CGT-a svoja izlaganja potkrepljivali autentičnim svedočanstvima koja su govorila o dubokoj vezi između poslodavaca i sredstava masovnog informisanja u vezi sa pitanjima rasizma.

U zaključku Henri Krasucki je između ostalog izjavio : « Slične izjave koje su nedavno dali Predsednik Vlade i predsednik Udruženja Poslodavaca i u kojima se broj nezaposlenih upoređuje sa brojem stranih radnika, mogu imati ozbiljne posledice. To pokazuje jednu svesnu nameru. Obično poredjenje poslova koje obavljaju strani radnici i kvalifikacija nezaposlenih Francuza, govori za sebe... » « Rukovodioci poslodavaca i vlade, kroz svoje izjave pokazuju jedan politički cilj. Optužujemo vladu i poslodavce za rukovodjenje i pothranjivanje rasističkih kampanja u cilju podele radnika i skretanja njihovog besa sa pravih krivaca.

« ...Optužujemo ih da podržavaju i pokrivaju represivne akcije kojih je sve više, optužujemo ih da nanose štetu renomeu Francuske. Ti isti koji su masovno privukli strane radnike sada hoće da od njih stvore « žrtvenog jarca » prebacujući na njih krivicu za nezaposlenost : tako je bilo i 30-tih godina. To nas ne iznenadjuje.

Kampanja započeta protiv stranih radnika, kampanja protiv radnika bez posla optuženih za « lenjost », sistem privremenih ugovora koji predstavlja povratak više desetina godina u nazad, sve to na socijalnom planu predstavlja jednu te istu stvar.

Iza « raspredanja » o « kyalitetu fizičkog rada » stoje loši uslovi rada i male plate, kako za strane tako i za domaće radnike. To najbolje pokazuje da je njihov interes zajednički.

Pozivamo radnike naše zemlje da ne dozvole da budu obmanuti u pogledu uzroka njihove situacije, u pogledu mogućih rešenja, da ne dozvole da skrene njihova borba za njihove prave interese, sa njihovim pravim saveznicima, sa svim radnicima svih kategorija, Francuzima i strancima.

Pozivamo ih u ime njihovih direktnih interesa, u ime njihove međunarodne radničke solidarnosti i u ime interesa same Francuske.

Francuski i strani radnici ujedinjeni

Rezime izvestaja druga René LOMET-a
sekretar C.G.T.-a

POLITIKA KOJA ODGOVARA KRIZI



U toku smo stvaranja jedne nove situacije. Borbenost radnika se povećava. Želja za promenom postaje sve jača. Razvijaju se značajne borbe. U toku su pripreme za moćne akcije posebno 1. Maja, 6. maja, 13. maja.

Vlasti, zapale u teškoće pokušavaju da spreče razvoj akcija radnika. Za to koriste sva sredstva, od demagogije do zastrašivanja i upotrebe sile.

Podnosilac izveštaja još jednom želi da ponovi izraze najoštrijeg protesta protiv proterivanja aktivista iz domova za radnike SONA-COTRA i da još jednom podvuče našu totalnu solidarnost sa svom našom braćom stranim radnicima. « Čvrsto smo odlučili », rekao je, « da razvijemo i ojačamo borbu i proteste koje smo otpočeli ».

I — POLITIKA KOJA ODGOVARA KRIZI

Kapitalističko društvo je u krizi: socijalnoj, ekonomskoj, političkoj. Ziskar je to lično priznao. Međutim, on pokušava da krizu minimizira i da u isto vreme skine svoju odgovornost « kriza je svetska, evropske, kod nas je situacija bolja nego drugde » itd..., vlasti pokušavaju svim načinima da nateraju radnike da oni plate ceh krize u korist krupnog kapitala.

KUPOVNA MOĆ

Izveštaj na prvo mesto stavlja stalno slabljenje kupovne moći. Jedno proučavanje Ministarstva Rada pokazuje da je prosek plata stranih radnika za 17,4 % manji od proseka plata Francuza.

NEZAPOSLENOST

Vlasti i gazde, divno udruženi, žele da se poveruje da su strani radnici odgovorni za nezaposlenost.

Da bi to postigli vode politiku izbacivanje. Ko može danas, u trenutku najveće krize biti siguran da će imati posla kada dodje vreme da produži dozvolu boravka?

Bez karte rada i karte boravka strani radnik je u « ilegalnoj situaciji » i može biti proteran!

Poniatovski se bavi ovim niskim poslovima, a Dižu ga podržava!

Vodeći ovu kampanju, vlasti i gazda ciljaju nešto drugo.

Optužujemo vladu i gazde zbog rasističkih i ksenofobskih kampanja kojima žele da podele radnike suprotstave ih jedne drugima da bi se zaboravili pravi krivci za krizu.

Radnici ove zemlje nisu glupi, ONI ODBACUJU OVAKVE POKUŠAJE I BORIĆE SE UJEDINJENI, FRANCUZI I STRANCI ZAJEDNO.



SOCIJALNA PRAVA

U izveštaju se dalje pominju razne vrste diskriminacije prema stranim radnicima po pitanju socijalnih prava, nesreća na radu - jedan strani radnik od pet je žrtva nesreće na radu - profesionalnog usavršavanja, alfabeticizacija, kulturne politike.

SLOBODE

Slobode stranih radnika su stalno ugrožene. Poniatovski organizuje hajku čije su žrtve uvek, pored mladih, strani radnici, (operacije « udarac pesnicom »).

Vlada je postavila mrežu ustanova za doček stranih radnika koja predstavlja ustvari savršenu mogućnost kontrole.

Neki konzulati, kao što je slučaj sa marokanskim, tuniskim, čak malijskim konzulatima, izigravaju štrajkbrehere, a marokanska policija operiše u Francuskoj protiv marokanskih radnika koji se bore, posebno onih koji su u CGT-u.

Svaki put kada se nešto tako dogodi moramo oštro reagovati.

Zatim je govornik odao počast i čestitao svim drugovima stranim radnicima, koji se bore u CGT-u, uprkos pretnjama, pritiscima, udarcima, riziku po njihove porodice, radnicima koji se bore hrabro i postojano.

SRAMNA RANA RASIZMA

Ali kao da sve ovo nije dovoljno, strani radnici su i žrtve rasizma, njihovo dostojanstvo je povredjeno.

Naš drug zatim postavlja sledeće pitanje vladi: Koje ste konkretne mere preduzeli da biste stranim radnicima i njihovim porodicama osigurali sigurnost? Šta ste uradili da se antirasistički zakon, izglasan 1972. godine, zaista poštuje?

Mi moramo, svuda bez milosti da se borimo protiv rasističkih pojava, MA ODAKLE ONE DOLAZILE, da organizujemo odgovor za svaki pokušaj rasizma. U pitanju je pravda, u pitanju je dostojanstvo! Jer, rasizam je pre svega klasni problem!

Treba stati na kraj sramnoj rani rasizma.



Ovo je užasno optužujuća slika za sve domene ŽISKAROVE - ŠIRAKOVE - DIŽUOVE - SEJRAROVE politike.

Verovatno je to ono što gospodin Dižu naziva « politikom velikušnosti »!

Izeštaj zatim prilazi problemu imigracije u Evropi. Sa zadovoljstvom se konstatuje da CGT održava dobre odnose sa sindikatima zemalja čiji radnici rade u Francuskoj.

II — RADNICI ODBIJAJU DA PLATE CEH KRIZE

U drugom delu izlaganja podnosilac izveštaja pokazuje da radnici odbijaju da budu ti koji će platiti krizu. Napominje da poslednji period karakteriše masovni pristup stranih radnika organizovanim akcijama.

Izveštaj zatim rezimira uspehe ostvarene ovim rezimira uspehe kako strani radnici, isto kao njihovi francuski drugovi deluju u pravcu pobeđe Zajedničkog Programa Ujedinjene Levice koji će doprineti da se njihova situacija radikalno izmeni.

III — KAKO POBOLJŠATI NAŠ RAD? NEKOLIKO PREDLOGA I POZIVA NA RAZMISLJANJE

Razviti rad među stranim radnicima je zadatak svih naših organizacija, svih naših članova.

Ne samo iz razloga simpatije ili srca. Ne! Mi ne dajemo milostinju stranim radnicima. Mi se borimo zajedno - Francuzi i stranci - iz klasnih razloga, protiv istog eksploatatora.

Zbog toga je CGT uvek pridavao veliki značaj među stranim radni-

cima. Voljni smo da taj rad još više ojačamo.

René Lomet podnosi zatim 8 predloga:

1. UKLJUČITI POSEBNE ZAHTEVE STRANIH RADNIKA U OPŠTU AKTIVNOST. Pošto je pomenao opšte zahteve, govornik nastavlja...

Povelja zahteva koju izraditi ovde upotpuniće opšti program zahteva CGT-a.

No, to nije dovoljno. Potrebno je organizovati akciju.

Da li mi prilikom svake borbe, bilo da je reč o štrajku ili podnošenju peticije, mislimo na to u nju da uključimo zahteve stranih radnika? Preduzimamo li uvek sve potrebne mere da strani radnici prihvate naše inicijative?

Da bi doprineli tome, imamo zadovoljstvo da povodom ove Konferencije objavimo « Vodič stranih sadrži sva do sada ostvarena prava radnika u akcijama »: vodič koji stranih radnika. Ova brošura poslužiće kao dragoceno oruđe u našem daljem radu.

2. POVESTI SIROKU KAMPANJU O STAMBENOM PITANJU. Radi se o problemu od izuzetne važnosti koji je u žižu aktuelnosti postavljen upotrebom fašističkih metoda Poniatovskog prema štrajkačima u domovima.

Naša kampanja mora da se odvija u više pravaca:

— prema gazdama koji mora da obezbedi pristojan smeštaj radnicima. Treba već jednom završiti sa barakama tipa Agéro i njima sličnim.

DA BISMO POBOLJŠALI NAŠ RAD : 8 PREDLOGA

— sa svoje strane vlada treba da odobri finansijska sredstva, potrebe su značajne.

— naša akcija mora biti usmerena i ka Sonakotri, koje, pošto je prividno pristalo na neke sporazume, sada odbija da udovolji pravednim zahtevima stranih radnika.

3. NIZ AKCIJA PO NACIONALNOSTIMA. Nakon dana posvećenih proučavanju problema portugalskih radnika u novembru 1975, alžirskih, u decembru 1975, marokanskih 16. aprila 1976, predlažemo da se uz učešće Nacionalne Centrale Senegalskih Radnika održi sredinom maja jedan niz skupova sa senegalskim radnicima, dan proučavanja problema italijanskih radnika, jedan dan « otvorenih vrata » uz učešće I.N.C.A.-e 6. juna, dan proučavanja problema turskih radnika oktobra meseca. Razmišljamo o inicijativi koja bi išla u prilog španskih radnika, možda na nivou pokrajina.

4. NEPLAĆENI ODMOR. Izraditi pismo Konferencije Predsedniku vlade i predsedniku Udruženja poslodavaca sa zahtevom da stranim radnicima koji to žele u momentu godišnjih odmora odobri dodatni neplaćeni odmor.

5. BITKA ZA ČLANSTVO. Učestvovati aktivno u bitci za 3 miliona članova C.G.T.-a.

6. UNAPREDITI VELIK BROJ STRANIH RADNIKA - AKTIVISTA. Naš šesti predlog je da se na svakom mestu okružimo odgovornim aktivistima, u direkcijama sindikata



i u komisijama za rad, kako Francuzima tako i stranim radnicima.

7. DAN PROUČAVANJA U 50 LOKALNIH UNIJA, 30 SINDIKALNIH UNIJA, 50 VELIKIH PREDUZEĆA:

Naš sedmi predlog ima za cilj, i to da bi se baza, samik radnici, upoznali sa odlukama Konferencije, održavanje od sada pa do kraja godine, dana ili sati rada kojima bi rukovodili odgovorni članovi sindikata iz konfederalnih, federalnih, pokrajinskih i lokalnih unija u 50 U.L. 30 sindikalnih unije, 50 velikih preduzeća.

8. NAŠA STAMPA NA MATERIJEM JEZIKU STRANACA. Mi izdajemo 6 listova na jezicima stranih radnika. Te novine čine velike usluge. One su istovremeno prva veza sa CGT-om, ponekad i jedina veza stranog radnika. Ovi listovi su od dragocene vrednosti jer pomažu radnicima, brane ih, pomažu im da se organizuju u CGT. Naravno, oni bi mogli biti mnogo kvalitetniji i mi za to imamo potrebnu volju.

Predlažemo da u 1977 godini naplaćujemo ove novine 1 franak po primeraku. Želimo da napravimo probu sa specijalnim majskim brojem posvećenim Konferenciji. Posle masovne prodaje tog broja nastavimo isto iskustvo u dve pokrajine.

Mnogo pitanja je postavljeno i još mnogo problema ostaje da se reši, rekao je René Lomet i zaključio:

No mi imamo poverenja:

— poverenja u sopstvenu snagu, snagu radničke klase, poverenje u francuske i strane radnike ujedinjene u istoj borbi.

— poverenje u našu sposobnost da razvijemo pokret zahteva i da odmah postignemo nove uspehe.

— u poverenje, jer znamo da u bliskoj budućnosti možemo da postignemo demokratske promene za koje se borimo, pobeđu Zajedničkog Programa Levice. Živela klasna solidarnost francuskih i stranih radnika!

ŽIVEO C.G.T.!

REC IMAJU DELEGATI

● SPORT

Antonio RIBEIRO (bobigny) : Jedan drug je govorio o kulturi. Ja bih hteo da govorim o nekim pitanjima sportskih aktivnosti stranih radnika.

Kako je moguće da se ovi radnici bave sportom posle 8-12 časova paklenog radnog tempa ? Gde je sportska oprema ?

Gde su sportski tereni koji bi bili na raspolaganju radnicima ?

Koji deo budžeta Ministarstvo za Omladinu i Sport dodeljuje stranim radnicima...

● PREKOMORSKE TERITORIJE

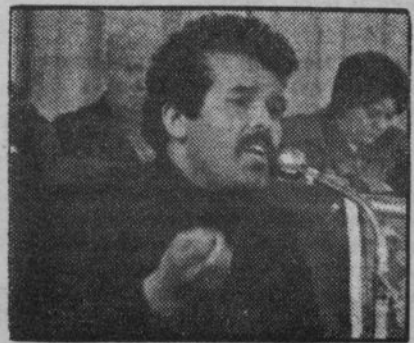
LATCHIMY J. Alain (Marseille) : Mi PRIZ D.O.M.-T.O.M. nemamo pravo da biramo vlast. U domovima SONACOTRA smatraju nas za prave Francuze. Nad nama se vrši velika policijska represija. U većini domova u provinciji nemaš pravo da dovedeš drugove, čak ni rodbinu. U protivno mizbacivanje iz doma sa osam dana otkaznog roka.

Kirija- 270,00 franaka mesečno a ako neko od nas zaboravi da plati vrata se zaključavaju zajedno sa svim kuferima tako da si na ulici ; bez stana a često i bez posla.

Kakvo iznenađenje za nas ! « Francuski radnici » a emigranti u sopstvenoj zemlji i to samo zato što smo poverovali « šarenim lažama » u našem bjuu za zapošljavanje koji, u političke ciljeve, zloupotrebljava poverenje ljudi iz moje zemlje. Naši mladi, posle 2 do 3 godine nemaju više načina da se vrate u svoju zemlju.

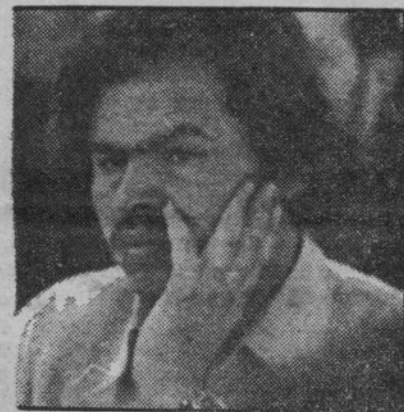
● JEZIK I KULTURA

Marise ABRUZZETTI : Govoriću o jednom problemu koji bih



nazvala « rasizmom prema mediteranskim jezicima » — španskim, portugalskim, italijanskim, srpsko-hrvatskim, arapskim, koji često podržavaju naše vlade. To se odražava postepenim odumiranjem nastave na ovim jezicima u korist tzv. « plemenitih » jezika kao što su engleski i nemački.

Unsću nekoliko zapažanja i izvinjavam se što ću se ograničiti



na italijanski jezik pošto taj problem najbolje poznajem. Ubedjena sam međutim, da se sličnosti mogu naći i u vezi sa drugim jezicima.

Međutim, u 46 departmana italijanski jezik se ne predaje kao prvi jezik i to samo od 6 razreda. U 17 departmana se uopšte i ne predaje. Roditelji, djaci i studenti se sistematski odvrću od učenja italijanskog ili španskog jezika a o nekim « manjim » jezicima da i ne govorimo.

Mladi profesori na najvišim diplomama se zvanično upozoravaju da to da treba da odustanu od nastave ovih jezika i da će, ukoliko dobiju radno mesto, predavati — francuski.

Ne radi se o tome da se jedan jezik suprotstavlja drugom, već o tome da se zahteva pravo da naša deca imju univerzalnu kulturu, kako zemlje iz koje potiču tako i zemlje, domaćina.

To je u interesu i Francuza koji tu mogu samo da dobiju pošto je poznavanje drugih kultura obogaćivanje, to je u interesu strane dece da održavaju svoju tradiciju, svoju kulturu uporedo sa poznavanjem i drugih kultura.



● STAN I SLOBODA

MORIN (Renault - Cleon) : Vec šest meseci se strani radnici iz Senegala i Mauritanije bore za bolje uslove života u jednom domu.

Bore se za bi dobili svetlost u sobama i na stepeništu. Da bi dobili dovoljan broj tuševa jer i ono malo što postoji ne radi. Vrata i prozori se ne mogu zatvoriti.

Ovi zahtevi nisu preterani kada se pogleda šta smo dobili za 250 F mesečne stanarine : tri kreveta u jednoj sobi, znači 750 franaka stanarine po sobi koja ima 2 m 20 sa 2 m 50. Posle mnogobrojnih pritisaka vršenih nad ovim radnicima zbog borbe koju vode, od strane direktora doma i senegalskog konzula u Ruanu, posle posete Dizua i njegovih obećanja, 12 radnika je moralo izaci pred sud u Ruanu 22 aprila 1976.

U Cléon-u gde je dvanaestorica naših drugova zaposlena naša organizacija je pokrenula apel i kampanju za peticiju, kao i demonstracije pred Palatom pravde. Proces nije održan, odložen je za 20 maj. U trenutku kada je Predsednik suda hteo da evakuise salu, uzvicima « rasizam neće proći » izašli smo napolje. Ova afera se događa u gradu Lecanuet-a. U isto vreme kada je odbio U.D.-u CGT-a teren za proslavu Prvog Maja, on daje jednoj fašističkoj organizaciji : Frontu M ladiosti.

Takva je pravda Lecanuet-a, Poniatowskog i Giscard-a. To je klasna pravda.

● ŽENE TAKODJE

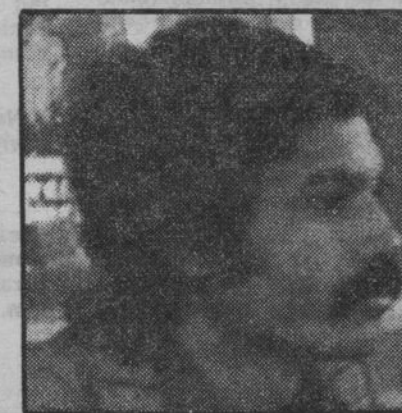
MATILDA, sindikalni delegat pariske trgovine : I u ovoj grani diskriminacija stra-

nih radnika je očigledna. Teški poslovi, održavanja čišćenja, niske plate, sve je to stranim radnicima.

Kakvoj diskriminaciji pristupa vlada ? Odbija besplatne karte ženama koje su isto tako žene kao i ostale, majke kao i svaka druga majka, i koje bi kao i francuske majke trebalo da imaju ista prava.

Zahtevamo obuhvatanje Zakonom o radu radnica « kućnih pomoćnica » u koju spada najveći broj špansko-gzedela ženske imigracije, zatim ukiđanje niskih plata, kao i prijavljivanje Socijalnom osiguranju, garantovano radno mesto i posle bolovanja, pravo na pomoć u slučaju nezaposlenosti, primenjivanje sakona o 40 radnih sati.

Ova profesija, uprkos teškoj borbi koju vode naše drugarice ostaje u veoma nepovoljnom položaju, posebno u poredjenju sa drugim granama, kao što je to pomenuo Generalni sekretar naše pokrajinske unije.



● PREDUZEĆA ZA ČISTOĆU PARIZA

KENOUTE SEYDAN donosi Konferenciji bratske pozdrave stranik radnika koji čine 70 % svih zaposlenih u ovom preduzeću (1.334 Alžirca, 839 Malijaca, 286 Tunizana, 242 Senegalca i 74 Mauritanca). Mi Senegalc i kao i svi strani radnici nastavljamo da pozivamo radnike da se učlane u CGT gde su svi

naši zahtevi već odavno uzeti u obzir. godine na sastanku sindikata radnika iz Službe za čišćenje grada rekao da su u pitanju opšti problemi koji se postavljaju pred radnike i njihove porodice gde je interes stranih radnika dvostruki.

Teškoće radničkog života čine da je pomoć sindikalnih organizacija tipa CGT od prvenstvenog interesa za strane radnike...

U CGT i samo CGT-u strani radnici mogu biti svesni strašnih uslova rada i života koji vode.

U ovom sindikatu napravljeni su napor koji doprinose da baza bude predstavljena do maksimuma u svakom od problema.

Danas naš Komitet Preduzeća broji 19 stranih radnika, 5 su članovi Biroa, 3 su u Sekretarijatu kako bi se još bolje izneli na videlo problemi stranih radnika.

Jedna Komisija o pitanju stranih radnika je osnovana. Ovaj način rada je pokazao da su mnogi zahtevi speci-

fične prioritete ostvareni. Rešili smo da tako i nastavimo. Naš sindikat se zadovoljstvom konstatuje da strani radnici masovno učestvuju u svim akcijama.

● POJAČANJE C.G.T. A

Drug BERNOCOLLO (Firminy, Loara) : Danas nama se nameće jedna nužnost : ukoliko želimo da pobedimo, ukoliko želimo uspeh, neophodno je da ojačamo CGT. Aktivnost i usmerenost CGT-a se visoko cene. Mladi se učlanjuju. Potrebno je samo malo im objasniti njihove interese i dati im odgovornosti u sindikalnom pokretu.

2 primera :

● Preduzeće Jurine Fonderie,

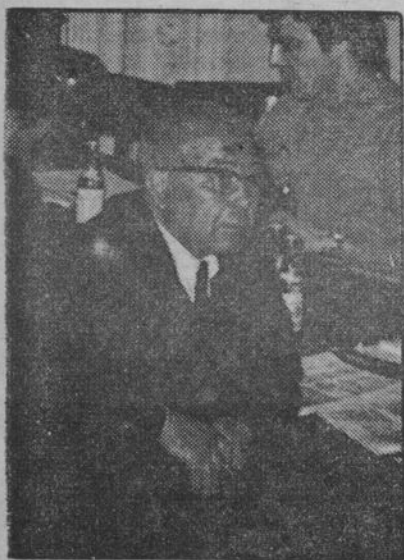


(topionica) : 95 % osoblja su strani radnici (Italijani - Portugalci - Alžirci). Nakon jednone-

deljne kampanje obaveštavanja i obaveštavanja i objašnjavanja (leci, govori na maternjem jeziku), operacije « cartes en main », dobili smo 57 učlanjenja a pokret se nastavlja.

● Preduzeće G.F.C. (gradjevinarstvo) : Sastanak osoblja (100 % osoblja su strani radnici) kod Berze rada. Nakon akcije pravnika lokalne unije, razlika u platama sve do 1.500 fr. — rezultat : ispravljanje grežaka i masovna učlanjivanje u CGT. Na dan izbora jedan član « domaćeg » sindikata je pokušao da skrene postojeće raspoloženje čak i pretnjama, ništa se međutim nije izmenilo; 23 glasa za kandidata CGT-a 1 jedini glas za ovog kandidata, 23 nova učlanjenja.

1936-1976 - 40 GODINA RADA JEDNOG v ACTIVISTE LIK NAJSTARIJEG GLANA - KONFERENCIJE



Petog januara 1933 sa trideset godina starosti stigao sam u Francusku po drugi put. Iz zemlje me oterao kolonijalizam, kao moju mnogobrojnu alžirsku braću. Ekonomska kriza je na vrhuncu. Teško pronalazim posao.

Najzad, uz pomoć jednog zemljaka nalazim radno mesto u firmi « Société industrielle de téléphone » u Klišiju, sa satnicom od 1,90 F.

Ovakvo počinje priča našeg druga YOUKANA. Pitamo ga da li je odmah počeo da se bavi sindikalnim radom. Sledi odgovor :

— Bogme ne, nisam čuo da CGT postoji. Naravno, nije bilo lako biti sindikalno angažovan u to vreme : zabranjen razgovor za vreme rada, zabrana deljenja propagandnog materijala.

Šestog februara izašao sam sa drugovima na trg Konkord — to su bile moje prve demonstracije u Francuskoj : protiv fašizma.

U junu 1936 dolazi do Narodnog fronta, štrajkova, brobi kroz koje sam shvatio borbenost radničke klase Francuske. Brzo sam shvatio da se gazde mogu primorati da ustuknu kada je radnička klasa ujedinjena.

Uskoro su me drugovi upitali da li želim da budem kandidat na izborima za sindikalnog delegata. Prihvatio sam. Ipak, jedva sam znao da pišem i čitam na francuskom. Još uvek se sećam kada mi je jedan drug koji se zvao Antoine rekao : « Ne brini se Mohamed, kasnije ćeš postati izvrstan aktivista CGT-a ». I vere mi, počeo sam da se

borim. Prvo smo postigli da se povećaju plate (zaradjivao sam 4,50 F na sat), pa da nam se da godišnji odmor, Matinjonski ugovor, sindikalna prava, delegate osoblja...

Već u junu 36 sam se učlanio u CGT i od tada sam skvatio neophodnost borbe da bih odbranio moju alžirsku braću, teško eksploatisanu.

Mobilisan je 1936 i ostao na liniji Maginot do poraza.

Po povratku u Kliši 1940, radi u metalurgiji, ali 1943 primoran je da beži od francuske policije i nemačkih okupatora, odlazi u šumu i 1944 prilazi pokretu Otpora.

Posle oslobodjenja u januaru 1945 prisustvovao sam stvaranju Komisije za severno-afričke zemlje u okviru unije sindikata pariske oblasti. Naš drug Laik Abdelmalek izabran je za stalnog delegata.

Ukratko, naš drug govori o različitim dužnostima i odgovornostima koje su mu poverene, napominjući da je u maju 1947 izabran za opštinskog savetnika u Klišiju na listi kandidata Komunističke Partije Francuske kojoj se priključio odmah 1936 godine. Prvog

februara 1948 radnici članovi CGT-a mu poveravaju odgovorno mesto u Uniji sindikata. 1951 postaje Sekretar Sindikata Hemijske industrije. Nešto kasnije izabran je za predstavnika radnika hemijske industrije na radnom sudu (Prud'homme).

Na izborima Socijalnog osiguranja 1962 izabran je za administratora Kase.

U penziji je od 1968 godine, ali ne napušta borbu. Danas je delegat u Komitetu za vezu, a kao honorarni administrator brani prava na Socijalno osiguranje od 1960.

Aktivista već 40 godina u CGT-u čije je « alžirski veteran », naš drug želi da istakne sledeće :

— Da, ja sve dugujem francuskoj radničkoj klasi i aktivistima našeg velikog CGT-a, zahvaljugem im što su me naučili da branim svoju braću. Neću da napominjem da sam dao maksimum od sebe, jer još uvek nastavljam sa borbom, ali hoću da kažem da sam izvršio svoj zadatak i da sam ponosan. Ponosan sam što sam pomogao svoju siromašnu braću iz Alžira i samim tim i svoju braću u Francuskoj.

Ono što bismo mogli da kažemo da bismo zaključili ovaj suviše kratak razgovor koji ne odgovara bogatom životu jednog aktiviste, to je da je CGT isto tako ponosan što ima takvog borca u svojim redovima : druga i brata Muhameda YOUKANA.

ZAKLJUČCI

René BUHL,
Sekretara C.G.T.-a

Pripalo je Rene Buhl-u, sekretaru CGT-a da izvuče zaključke ove IV Nacionalne Konferencije. Evo osnovnih izvoda :

« Smatram da bilans sveden tokom našeg rada dozvoljava da se proceni napredak ostvaren tokom nekoliko godina, naročito od 111 Konferencije Novembra 1972, u našem radu usmerenom stranoj radnoj snazi... »

... Ova konferencija je vrlo jasno odrazila nezadovoljstvo izazvano nedavnim skandaloznim proterivanjima koja mogu da predstavljaju polaznu tačku jednog mnogo ozbiljnijeg procesa punog konsekvenci, ukoliko ga zajednički ne onemogućimo. Ne prodje ni jedan dan a da strani radnici nisu optuživani. To je potpuno neprihvatljivo. Neprihvatljiva je takodje i poslednja izjava Dijoud-a koji učestvuje u ovoj niskoj raboti : « Strani radnik je u Francuskoj kao u svojoj kući samo ne sme da učestvuje u neodgovornim agitacijama »... Istoga dana Poniatsky optužuje sindikate a posebno CGT za političku sabotažm.

CGT sa svim svojim borbenim snagama, sa francuskim i stranim radnicima rame uz rame, treba svuda da postavlja prave prepreke. Te prepreke nisu agitacija, uzbudjivanje i pseudo revolucionarna glagoljivost... nego snaga brojnosti i hladnokrvnost ! »

Pošto je žigosao pretstavnike vlasti i poslodavaca koji pothranjuju rasističke tendencije, Rene BUHL je rekao :

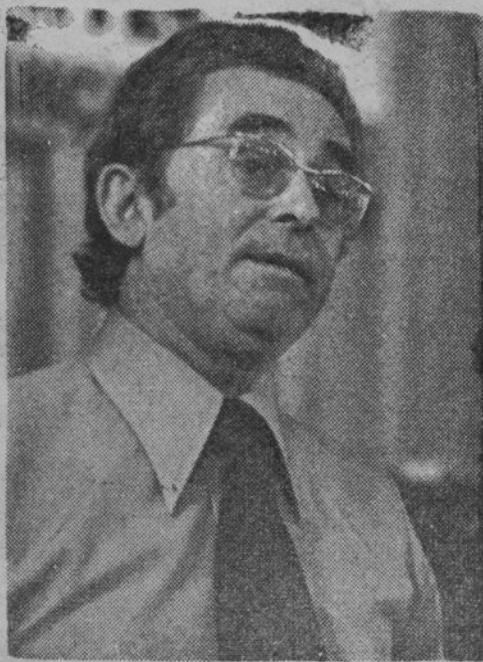
« Borba dakle treba da se pojača i da uzme jednu novu dimenziju u skladu sa ozbiljnosti trenutka. Konfederacija je u tom smislu preduzela konkretne mere. »

U vezi sa borbom za zahteve, Rene BUHL le insistirao na dva aspekta : povrede na radu, i revalorizacija manuelnog rada :

« Ne želim da se zadržavam na posledicama nemara vlade i poslodavaca u oblasti higijene i sigurnosti na radu, koje trpe radnici. Diskusije su to svestrano osvetlile. Želim samo da naglasim da je CGT rešio da svojoj akciji u ovoj oblasti da više elana i da ona bude jedan od osnovnih ciljeva zajedničke borbe koju sa drugovima iz CFDT-a. »

« Što se tiče manuelnog rada i takozvane « revalorizacije » u tome ne treba videti samo podvalu već i manevar u duhu politike vraćanja stranaca : Radi se o tome da se namame francuski radnici da obavljaju teške i slabo plaćene poslove koje trenutno obavljaju stranci, »

— radi se dakle o tome da se eliminišu stranci pokušavajući da se proturi ideja da je to jedno sredstvo borbe protiv nezaposlenosti,



— čak šta više pretnje masovnim vraćanjem mogu predstavljati i način pritiska na vlade zemalja u razvoju koje vode jednu antiimperijalističku politiku ».

O efikasnosti sindikalnog rada on kaže : Efikasnost, to je masovni rad, to je organizovanje akcija sa odgovornošću... to je antiteza demagogiji i agitacijama « koje sprovode razne grupice levičara. »

U pogledu konkretnog rada organizacije Rene BUHL posebno podvlači « pitanje jačanja CGT-a i borbe koja se vodi u tom smislu. Što se tiče problema prisutnosti stranih radnika na svim rukovodećim nivoima u sindikalnom obrazovnju on naglašava da « i pored svih naših napora rezultati još nisu u skladu sa potrebama ».

OSNOVNE PROMENE U FRANCUSKOJ TIČU SE STRANIH RADNIKA

Rene BUHL završava svoju intervenciju pkszujući, u vezi sa Zajedničkim Programom Levice, da se duboke promene u Francuskeji tiču i stranih radnika. Prvomajske manifestacije, kaže, izraziće veliku nadu francuskih i stranih radnika « da svetlije zazvuče parole : Sloboda, Društveni progres i međjunerodna solidarnost ».

I baš je pevanje « Internationale » zaključilo IV Nacionalnu Konferenciju.

APEL RADNICIMA

FRANCUSKIM I STRANIM
RADNICIMA

Posao za sve-da to je moguće pod uslovom da se iz osnove promeni politika, da se poveća kupovna moć, da se uskladi pokretna lestvica plata, da se smanji radno vreme bez gubitka nadnice, da se spusti penzijska starosna granica sa pristojnim penzijama, da se izgrade stanovi dostupni svima, da se razviju centri za stručno osposobljavanje, društvene službe itd... Zbog toga je u interesu i stranih i francuskih radnika da trijumfuje Zajednički Program Levice koji CGT podržava.

Da bi trijumfovali zahtevi zajednički svim radnicima kao i oni koji se posebno odnose na strane radnike, potrebno je više nego ikad da se učvrsti naše jedinstvo i prošire stečeni rezultati...

... Ujedinjeni, zahtevamo usvajanje jedne nove politike imigracije koja bi bila konkretizovana usvajanjem jednog Statuta o stranim radnicima čiji bi socijalni i demokratski karakter bio zasnovan na jednakosti u pravima između stranih i francuskih radnika.

Francuska radnička klasa ima veliku tradiciju međjunarodne klasne radničke solidarnosti. Ona je uvek podržavala borbu imigransta za svoja prava, svoje dostojanstvo, svoju slobodu. Isto tako se ispoljila i recipročna solidarnost zbog zajedničkih interese koji vezuju jedne i druge.

Uvek je pokazivala aktivnu solidarnost sa borbama naroda za slobodu, za nezavisnost, protiv kolonijalizma i neokolonijalizma. Verna ovoj slavnoj tradiciji ona će snažno osuditi svaki pokušaj, ma odakle on dolazio, koji bi hteo da je suprotstavi njenoj braći-stranim radnicima.

Zajednički, oni će se odazvati na apel CGT-a za odlučnu borbu protiv svake vrste segregacije, rasizma i ksenofobije, za učvršćivanje bratskih veza kako bi se osujetile namere zajedničkog eksploatatora, za odbranu neposrednih i budućih interesa svih radnika. Delegati IV Konferencije podržavaju ciljeve i akcije određene tokom rada Konferencije naročito one koji se odnose na organizovanje nacionalne kampanje o stanbenom pitanju...

... Delegati čestitaju stranim radnicima koji masovno učestvuju u borbama radničke klase i koji se masovno učlanjuju u CGT.

**Za nove i veće uspehe
ŽIVELO ZAJEDNIČKO JEDINSTVO
STRANIH I FRANCUSKIH RADNIKA !
ŽIVELA MEĐJUNARODNA RADNIČKA
SOLIDARNOST !
RASIZAM NEĆE PROĆI !**

